

+

Лорелай

Синуръ, зашто е зима
Втмъръ ме вти, Лорелай;
Втмъръ в сърцето простенва,
Вихъръ изъ джода витай.

Въ своята скръдь перасила
(Втмъръ ме вти, Лорелай!)
Закажи азъ противно сънче
И красота та на май.

Вечеръ край лугини стокани
Своята болка гася
Въ твоистъ погледъ сини,
Въ твоята златна коса.

Винаги припузъ безпариченъ,
Всѣ пакъ се събитамъ болятъ —
Първо: зашто те любя
Второ: понеже съмъ младъ.

Синуръ, зашто е зима
Втмъръ ме вти, Лорелай —
Втмъръ отъ тебе полъхва
Вихъръ край мене риданъ.